

Rokometni klub Celje – najuspešnejši slovenski športni klub

Slika 1 – Pokal, ki krasi celjske vitrine in trofeja, ki je nima noben drug slovenski športni kolektiv

Rokometni klub Celje sodi med najuspešnejše celjske in slovenske športne klube. V svoji bogati, več kot 70 – letni športni zgodovini, je nanizal številne uspehe, ki so zaznamovali Celje, kot tudi Slovenijo. V nadaljevanju vam ponujamo pregled delovanja tega velikega športnega kolektiva, ki je in bo zaznamoval šport v Celju in okolici. V obdobju bivše skupne države celjski rokometni klub ni posegal po najvišjih mestih, četudi je trikrat nastopal v finalu jugoslovanskega pokala. Predvsem ga je zaznamovala odlična šola rokometu, ki je celjske mladince večkrat postavila na sam vrh. Prav odlično delo je tisto, ki je vedno predstavljalo izjemne osnove za uspehe in razvoj športa ter rokometu v Celju. Največji uspehi kluba so prišli po osamosvojitvi Slovenije, ko je se je Rokometni klub Celje Pivovarna Laško postavil na veliki zemljevid Evrope, v lastni državi pa povsem zavladal rokometnemu prostoru in nanizal uspehe, ki jih bo težko ponovil katerikoli športni klub.

Slika 2 – Veliki rokomet, prvič republiški prvaki 1949

Rokometni klub Celje – od ustanovitve do osamosvojitve

- 1946** – začetek organiziranega igranja rokometu v Celju
- 1947** – nastanek centralnega športnega društva "Kladivar"
- 1949** – osvojitev prvega naslova republiških prvakov SRS (veliki rokomet)
- 1950** – prvo državno prvenstvo Jugoslavije z udeležbo Celjanov (veliki rokomet)
- 1951** – prva tekma v malem rokometu v Celju (zmaga 43:4 proti Ljubljani)
- 1953** – prvo državno prvenstvo bivše Jugoslavije v malem rokometu
 - prvo republiško prvenstvo Slovenije z udeležbo Celjanov (mali rokomet)
- 1961** – uvrstitev ekipe v enotno slovensko republiško ligo

- 1964 – združitev in nastanek enotnega kluba ŽRK Celje (mali rokomet)
 - 21. novembra odigrana zadnja tekma velikega rokometu v Celju
- 1965 – prvič osvojili slovenski pokal v malem rokometu
- 1966 – prvič republiški prvaki SRS v malem rokometu (sezona 1965/66)
 - ekipa se je prvič uvrstila v I. YU-zvezno ligo in takoj izpadla
- 1968 – ponovna uvrstitev v I. YU-zvezno ligo
- 1969 – Jure Koren, prvi celjski rokometas v članski YU-reprezentanci
- 1971 – po treh prvoligaških sezonah izpadli v II. YU-zvezno ligo
- 1976 – zadnja tekma na Skalni kleti (Aero Celje : Slovan 31:29, 9.5.1976)
 - otvoritev športne dvorane Golovec (prva tekma Aero Celje : Velež 22:15, 1.7.1976)
 - ponovna (tretja) uvrstitev v I. YU-zvezno ligo
 - prvič nastopili v finalu YU-pokala (skupaj trikrat)
 - Vlado Bojovič, najboljši športnik Celja
- 1977 – prvič osvojili naslov mladinskih klubskih YU-prvakov (skupaj 4x)
- 1978 – pokroviteljstvo nad klubom prevzame delovna organizacija "Aero"
- 1979 – po dveh prvoligaških sezonah tretjič izpadli v II. YU-zvezno ligo
- 1983 – ekipa se je še četrtič uvrstila v I. YU-zvezno ligo in takoj izpadla (1984)
- 1989 – prvo sponzorsko pogodbo s klubom sklne Pivovarna Laško
- 1990 – generalno sponzorstvo kluba v septembru prevzame Pivovarna Laško, predsednik postane Tone Turnšek
- 1991 – ekipa se je še zadnjič uvrsti v I. YU-zvezno ligo, kjer zaradi razglasitve samostojnosti Slovenije potem ne zaigra.

Začetki

Med II. svetovno vojno je znani celjski tovarnar Max Westen leta 1941 okoli sebe zbral slovenske in nemške navdušence velikega rokometu. Prva rokometna tekma je bila v Celju odigrana že leta 1942, po II. svetovni vojni pa je med vsemi športi najprej oživel prav veliki rokomet. Ekipa je do leta 1944 trenirala in nastopala na lepo urejenem igrišču v Čretu ter odigrala veliko prijateljskih tekem v sosednji Avstriji. Po osvoboditvi sta bili konec maja 1945 prvi tekmi na dveh koncih Celja – za primat sta se borili ekipi Celja in Olimpa, ki sta se še posebej v naslednjem letu večkrat srečali. **Leto 1946 zato tudi uradno štejemo kot začetek organiziranega igranja rokometu v Celju in Sloveniji.**

O velikem rokometu

Veliki rokomet se je igral na nogometnih igriščih z rokometno žogo. Ekipo je sestavljalo 10 igralcev in vratar. Polkrožna črta kazenskega prostora je bila oddaljena 13 metrov od gola. Razporeditev igralcev v polju je bila podobna kot pri nogometu. V obrambno polovico se je iz napada lahko vračal samo en igralec. Za razliko od malega rokometu, so lahko igralci žogo vodili tako, da so jo po treh korakih odbili od tal, a so to lahko ponavljali brez omejitev, dopuščala pa se je tudi precej ostrejša igra, kot pri malem rokometu.

Slika 3 - Veliki rokomet, leta 1949 - na tekmah se je zbralo tudi več kot 5000 gledalcev

Slika 5 - Prvi logotip

Leta 1947 je po združitvi Celja in Olimpa nastalo centralno športno društvo Kladivar in med 21 sekcijami je bila tudi rokometna. Prvo republiško prvenstvo v velikem rokometu se je v konkurenci šestih ekip začelo leta 1949 in prvi naslov so osvojili Celjani brez poraza ter nato do leta 1954, v dvobojih s slovenskimi ekipami, le trikrat izgubili in enkrat igrali neodločeno. Znanje je na najboljše rokometaše rokometaše, kot so bili npr. Karel Polutnik (najboljši strelec ekipe), Dominko Uršič in Pavle Bukovac, uspešno prenašal nekdanji nemški reprezentant - vojni ujetnik Fritz Knöffler in Celje je že tedaj imelo eno najmočnejših ekip v bivši Jugoslaviji, kjer je bilo prvo prvenstvo v velikem rokometu, z udeležbo Celjanov, odigrano leta 1950. Zanimanje za veliki rokomet je v petdesetih letih začelo upadati. Praktično vse ekipe so se v nekaj mesecih preusmerile k malemu rokometu, ki je postajal vedno bolj množičen. Mlajša generacija igralcev Celja se je leta 1951 vedno bolj intenzivno ukvarjala z malim rokometom in na prvi tekmi na betonu, pred železniško postajo, premagala Ljubljano s 43:4. Že leta 1953 se je prvič igralo jugoslovansko prvenstvo, Celjani pa so isto leto, po dveletnem premoru, prvič zaigrali na republiškem prvenstvu in zasedli zadnje, 6. mesto. Dokončne ločitve med velikim in malim rokometom v Celju ni bilo tako hitro kot drugje in po večletnem igranju v okrajni ligi, so se, po dveh neuspešnih kvalifikacijah (1959 in 1960), leta 1961 Celjani končno uvrstili v enotno republiško ligo. To vmesno obdobje je bilo razlog, da Celje na začetku igranja malega rokometu ni bilo tako uspešno, ko pa so se tudi tu osredotočili zgolj na mali rokomet, se je začel vzpon le tega. V prvih letih delovanja so bile značilne ekipe mestnih četrti, kot so TVD Partizan Celje – mesto, Partizan Gaberje in Polule. Zadnja tekma v velikem rokometu je bila v Celju odigrana 21. novembra 1964 na Glaziji.

Slika 4 – Ekipa Kladivarja Celje iz leta 1950, republiški prvaki

Slika 8 - Ekipa iz leta 1954

Slika 7 - Republiški podprvaki iz leta 1957

Slika 6 - Zadnja tekma v velikem rokometu - 21.11.1964 na Glaziji

Slika 10 - logotip
Železničarski
rokometni klub Celje

Obetavni celjski mladinci (Presinger, Telič, brata Goršic, Koren, Krelj, Povalej, ...), ki jih je vodil Jože Kuzma v sodelovanju s Tonetom Goršičem, so medtem štirikrat zapored (1960-1963) osvojili naslov mladinskih prvakov Slovenije. Pozimi 1964 sta se združila mestna rivala ŽRK Celje in Partizan Celje ter že v naslednji sezoni je bilo enotno moštvo ŽRK Celje republiški podprvak. Leta 1965 so prvič premagali večnega tekmeca Slovan iz Ljubljane s 17:11 in osvojili slovenski pokal. V novi sezoni, 1965/66,

Slika 9 - 1962 generacija Jožeta Kuzme

so Celjani prvič postali tudi

republiški prvaki in po uspešnih kvalifikacijah v Slavonskem Brodu, v sezoni 1966/67, še prvič člani najelitnejše I. YU - zvezne lige. Uvodni prvoligaški "ples" je trajal le eno sezono, Celjani pa so zaradi neustreznega igrišča tekme igrali v Mariboru in Trbovljah. Izpadu je sledilo vnovično zmagoslavje v republiški ligi in preko kvalifikacij v Celju, vrnitev med jugoslovansko elito. V teh letih smo beležili prve tekme celjskega kluba, ki jih je prenašala televizija. Prvi prenos je bil s tekme s Crveno zvezdo v Beogradu (1968), leta 1971 s Krivajo, Celje : Borac dve leti kasneje ter leta 1975 prenos tekme II. zvezne lige s Slovanom.

Slika 12 - Derbi v Štajerski ligi v sezoni 1963/64

Slika 11 - Na Skalni kleti se je igralo v vseh razmerah

Tekme na Skalni kleti

Prva tekma v malem roketu je bila odigrana na betonu pred železniško postajo, tekme so se igrale tudi na peščenih igriščih (Vodnikova ulica), še posebej pa so se v spomin vtisnile tekme na Skalni kleti. Ta je bila mnogokrat premajhna za vse ljubitelje celjskega rokometu, ki so na tem legendarnem igrišču igrali v vseh vremenskih pogojih. Mnogokrat je bilo hladno in deževno, še posebej utrujajoče pa je bilo razbeljeno igrišče ob visokih temperaturah, ki so krepko presegle 30°C. Igrišče na Skalni kleti je sicer asfalt dobilo leta 1967, rekorden obisk pa so zabeležili v sezoni 1975/76, ko si je tekmo s Slovanom ogledalo 2.500 gledalcev.

Slika 13 - Sezona 1965/66 - prvič uvrstitev v I. YU zvezno ligo

Jure Koren je kot prvi celjski rokometaš, decembra 1969, zaigral za člansko reprezentanco Jugoslavije. Po treh prvoligaških sezonah, vmesnih menjavah trenerjev in pomanjkanju finančnih

Slika 14 - Jure Koren, prvi članski reprezentant Jugoslavije iz Celja

sredstev, je leta 1971 sledil izpad v II. YU - zvezno ligo, ki je bila ustanovljena po desetletnem premoru. Tone Goršič in Franc Ramskugler sta zbrala novo odlično generacijo (Peunik, Luskar, Mrovlje, brata Bojovič, Božič, ...), ki se je ob podpori nekaterih starejših rokometashev (Marguč, Koren, Levstik, Pucko, ...) štiri sezone kalila v drugi ligi. V sezoni

1975/76 je bil na Skalni kleti dosežen rekorden obisk, 2.500 gledalcev si je ogledalo tekmo s Slovanom (31:29), Celje pa je le z enim porazom osvojilo prvo mesto in si priigralo kvalifikacije za I. ligo.

Slika 15 - na derbiju s Slovanom se je na Skalni kleti zbralo rekordnih 2.500 gledalcev

Leta 1976, se je na prvi tekmi v novi dvorani Golovec (1. julija), na kvalifikacijskem srečanju z Veležem ponovno uvrstilo v I. YU - zvezno ligo. Tekma v novi dvorani Golovec se je odigrala pred 3.000 gledalci, temperatura v dvorani pa je v tem

Slika 17 - Otvoritev dvorane Golovec, 1.7.1976

Slika 16 - 1976 - prvič v finalu jugoslovanskega pokala

poletnem času narasla na blizu 40°C, Celjani pa so z zmago 22:15 nadoknadili pet zadetkov zaostanka s prve tekme v Mostarju. Uspeh je ekipa dopolnila še s prvim nastopom v finalu YU - pokala (Celje : Partizan Bjelovar 23:27), vse skupaj pa je takrat lepo zaokrožilo praznovanje trideset-

letnice celjskega kolektiva. Nastop v finalu pokala je celjska ekipa nato ponovila še dvakrat (leta 1978 z Medveščakom - 23:24 in leta 1980 z Metaloplastiko - 19:28).

Vlado Bojovič je v letih 1974 - 82 za reprezentanco Jugoslavije odigral 108 tekem in dosegel 124 golov. Devetkrat je bil kapetan ekipe, sodeloval na dveh svetovnih prvenstvih (1978 in 1982) in olimpijadi v Montrealu (1976) ter je s tem bil do tedaj najuspešnejši domači igralec celjskega kluba.

Slika 18 - Vlado Bojovič, reprezentant Jugoslavije (108), kapetan reprezentance, večkratni športnik Celja in prejemnik Bloudkove plakete

Slika 19 - 1976 - B prvaki

Mladinci so leta 1977 prvič postali jugoslovanski klubski prvaki, nato ta uspeh ponovili še v letih 1979, 80 in 82 ter osvojili pet drugih mest (1976, 1978, 1981, 1987 in 1988). Med njimi je bilo kar nekaj zelo uspešnih YU-representantov: Slavko Ivezič-bron SP1977; Stanko Anderluh, Aleš Praznik, Rolando Pušnik in Leopold Kalin-zlato SP 1981, Tomaž Jeršič-zlato SP 1987.

Slika 20 - 1977 - Slavko Ivezič v akciji

Slika 21 - Stanko Anderluh je v I. zvezni ligi zaigral s 16 leti

Največji uspehi v bivši Jugoslaviji (do leta 1991):

- štirikrat republiški prvaki v velikem rokometu (1949, 1950, 1952, 1953)
- dva nastopa v I. zvezni ligi v velikem rokometu – 1950 in 1951
- 8 sezon nastopanja v I. YU-zvezni ligi (1966/67, 1968 – 1971, 1977 – 1979, 1983/84)
- trikrat finalisti YU-pokala (1976, 1978 in 1980)
- štirikrat mladinski državni prvaki in petkrat podprvaki (od 1976)

- šestkrat najboljši moški rokometni klub v Sloveniji (1981 – 1990)
- štirinajstkrat (14x) pokalni zmagovalci Slovenije (od 1960)
- sedemnajstkrat (17x) mladinski prvaki Slovenije (od 1960)
- trikrat kadetski prvaki Slovenije (od 1981)
- osemkrat (8x) slovenski prvaki med starejšimi dečki (od 1961)
- štirikrat slovenski prvaki med mlajšimi dečki (od 1980)
- 32 državnih YU-representantov, od tega pet v A-članski reprezentanci
- preko 100 slovenskih reprezentantov med mladinci, kadeti in dečki
- Vlado Bojovič: 108 nastopov za A-člansko YU-reprezentanco (124 golov, devetkrat kapetan ekipe), štirikrat najboljši športnik Celja (1975, 1976, 1977 in 1982)

Slika 24 - Logotip kluba v času sponzorstva podjetja Aero

Leta 1978 je pokroviteljstvo nad klubom prevzela delovna organizacija Aero, tako, da se je klub pridobil prvo pravo sponzorsko ime RK Aero Celje. Pred tem je klub deloval pod okriljem železniškega transportnega podjetja in nosil ime Železničarski rokometni klub Celje. Po dveh zaporednih sedmih mestih v I. YU ligi, je ekipa v sezoni 1978/79 ponovno izpadla in se nato dvakrat v kvalifikacijah (1980 in 1981) neuspešno potegovala za povratek med elito, predvsem drugi neuspeh je zaradi nepravilnosti na tekmi še posebej skelel. Vrnitev je uspela v sezoni 1983/84, a ob koncu sezone ponovno takoj izpadla.

Slika 22 - Mile Zupančič kot predsednik RZJ na SP 1986, ob njem sodnika Herbert Jeglič in Celjan Štefan Jug

Slika 23 - prvič mladinski Jugoslovanski prvaki 1980

Leta 1984 so Celjani dobili tudi najvišjo možno funkcijo v jugoslovanskem rokometu, saj je bil Mile Zupančič, sicer glavni direktor Aera in predsednik celjskega kluba, za dve leti izvoljen za predsednika predsedstva RZJ.

Slika 25 - Praznovanje 40 - letnice rokometa v Celju

Sledilo je "sedem let skomin", ko so Celjani prva leta (1985 - 88) životali v drugi ligi, se kakšno leto tudi komaj rešili izpada, v sezoni 1988/89 pa z načrtnim delom in gradnjo nove ekipe pričeli s ponovnim naskokom na I. zvezno ligo. V tem vmesnem

obdobju se je klub postavil tudi na bolj profesionalne temelje, namreč v sezoni 1986/87 je pričel sklepati profesionalne pogodbe z najpomembnejšimi igralci, sezono kasneje pa je vodenje prve ekipe še zadnjič prevzel Tone Goršič, trener, ki je v klubu deloval 25 let. Leto 1988 je bilo nekako prelomno v dojemanju rokometa in mesta, ki ga roket med športi zaseda v Celju. Po dobrih 42 letih delovanja je roket dobil vlogo enega vodilnih športov v mestu, s tem pa tudi možnost za nadaljnjo rast. Leto 1989 je pomenilo prvi korak v novi dobi celjskega rokometa. Takrat je svojo prvo sponzorsko pogodbo s klubom podpisala Pivovarna Laško, enoletni sporazum sicer ni bil generalno sponzorstvo, je pa pomenilo pomembna sredstva za delovanje kluba in začetek sodelovanja, ki se ga takrat gotovo ni nihče zavedal.

Slika 26 - Ekipa 1990/91, ki se je še zadnjič uvrstila v 1. YU ligo

Slika 27 - prvi logotip kluba z imenom RK Celje Pivovarna Laško

Leto dni kasneje, natančneje 17. septembra, se je po končanju sodelovanja z Aerom Celje, kot generalnim sponzorjem (1978 – 1990), vodstvo kluba, vodila sta ga Vlado Privšek in Andrej Šušterič, dogovorilo s Pivovarno Laško, s Tonetom Turnškom na čelu, da prevzame njegovo mesto, Turnšek pa postane predsednik kluba. Zaščitni znak kluba je s tem sodelovanjem postal kozorog – rokometaš, ki ga je v prihodnjih letih spoznala vsa Evropa. Začetek sodelovanja je bil vse prej kot lahek, saj je bilo ob podpori podjetja iz Laškega, v Celju slišati kar nekaj negotovanja, ki pa je na srečo ostalo zgolj to. V sezoni 1990/91 so rokometaši Celja Pivovarne Laško prepričljivo zasedli 1. mesto v II. zvezni ligi zahod in si še zadnjič, kot se je izkazalo kakšen mesec dni kasneje, na kvalifikacijskem turnirju zagotovili nastop v I. ZRL. Zmagoslavje ob tem uspehu je trajalo natančno en mesec, saj je Slovenija 26. junija 1991 razglasila svojo samostojnost, kar je seveda vplivalo na vse sfere življenja, tudi športno.

Vsi dosedanji predsedniki (nekateri podatki so nepopolni)

- Andrej SVETEK (1947 – ni točnega podatka),
- Janez ŠKRLEC (1954-1968),
- Nace KRUMPAK (1968-1975),
- Stane BIZJAK (1975-1979),
- Vinko PEČNIK (1979 in 1982),
- Aleksander JEZERNIK (1979-1981),
- Zvone HUDEJ (1981-1983),
- Franc ERJAVEC (1983-1984),
- Milan ZUPANČIČ (1984-1990),
- Tone TURNŠEK (1990-2008 in 2009-2011)
- Boško ŠROT (2008-2009)
- Dušan ZORKO (2011-2013)
- Bojan CIZEJ (2013-)

Slika 28 - Predsednik Turnšek (z desne), predsednik IO Šušterič in direktor Privšek

Vsi dosedanji trenerji

- Tone GORŠIČ (18 sezon),
- Petar PERASIĆ (1 mesec (65/66)),
- Vlado STENZEL (1 mesec (66/67)),
- Silvo KRELJ (1967/68),
- Zdravko MALIČ (1/2 sezone (68/69)),
- Antun BAŠIĆ (2 meseca (69/70)),
- Zdravko AČKUN (1/2 sezone (70/71)),

Slika 29 - Tone Goršič

- Franc RAMSKUGLER (2 sezoni (71/72, 71/74)),
- Slavko BAMBIR (2 sezoni (72/73, 84/85)),
- Željko SELEŠ (1 sezono (74/75)),
- Slobodan MIŠKOVIČ (5 sezon (77-82)),
- Slavko IVEZIČ (2 sezoni (86/88), 1 sezono 2007)
- Zdenko ZORKO (1/2 sezone (89/90)),
- Ante KOSTELIĆ (2 sezoni (88/90)),
- Vedad LJUBUŠKIĆ (2 meseca (90/91)),
- Josip ŠOJAT (3 sezone (92/94) , 2 sezoni (00/02)),
- Miro POŽUN (1/2 sezone (94/95), 4 sezone (02/06), 1/2 sezone (10/11)),
- Zdravko ZOVKO (3 sezone (95/98)),
- Sead HASANEFENDIĆ (2 sezoni (98-00)),
- Kasim KAMENICA (1 ½ sezona (06-07)),
- Tone TISELJ (3 sezone (85/86, 90/92)),
- Zvonimir SERDARUŠIĆ (1/2 sezone (10/11)),
- Vladan MATIČ (2 sezoni in pol (11/13)),
- Branko TAMŠE (13-)

Slika 30 - Miro Požun in Zdravko Zovko

Ostali dosedANJI vodstveni delavci (nekateri podatki so nepopolni)

- Vlado PRIVŠEK (sekretar in direktor kluba 1976-2006),
- Andrej ŠUŠTERIČ (predsednik IO-UO, v.d. direktorja 1984-2008),
- Slavko IVEZIČ (športni direktor, strokovni sodelavec 2000-2010)
- Mijo ZORKO (direktor kluba 2008-2010)
- Roman PUNGARTNIK (direktor kluba 2010-2014)
- Gregor PLANTEU (direktor kluba 2014-2017)
- Saša LEŠEK (v.d. direktor kluba 2017-)

Slika 31 - Prvi prvaki samostojne Slovenije

Rokometni klub Celje – od osamosvojitve do leta 2017

- 1991 – novembra prejeli Bloudkovo nagrado, najvišje športno priznanje RS
- 1992 – 18. marca v Celju promocijska tekma moške državne reprezentance RS
 - prvič državni in pokalni prvaki samostojne Republike Slovenije
 - prvič nastopili v Evropskem pokalu državnih prvakov
- 1993 – uvrstitev v Evropsko ligo prvakov (7. – 8. mesto)
 - Uroš Šerbec, najboljši strelec Lige prvakov 1993/94 (76 golov)
- 1995 – celjska igralca (Puc in Levč) prvič zaigrala za reprezentanco Evrope v Luksemburgu
 - podpis nove (druge) petletne pogodbe s Pivovarno Laško
- 1996 – petič zapored državni in pokalni prvaki RS
 - evropski kadetski prvaki
 - proslava 50 letnice organiziranega igranja rokometu v Celju in Sloveniji
- 1997 – zmagovalci D skupine Evropske lige prvakov in prva uvrstitev v 1/2 finale
 - šestič zapored državni in pokalni prvaki RS
 - začetek predstavitve kluba na spletu (www.rk-celje.si), med prvimi v slovenskem športu
- 1998 – zmagovalci A skupine Evropske lige prvakov in druga uvrstitev v 1/2 finale
 - sedmič zapored državni in pokalni prvaki RS
 - tretjič zmagovalci turnirja "Georges Marrane" v Parizu
- 1999 – zmagovalci D skupine Evropske lige prvakov in tretja uvrstitev v 1/2 finale
 - osmič zapored državni in pokalni prvaki RS
- 2000 – celjski igralci Pungartnik, Pajovič, Manaskov, Perič, Škrbič in Kokšarov zaigrali za reprezentanco Evrope v tekmi s Slovenijo ob 50-letnici RZS v Ljubljani
 - zmagovalci A skupine Evropske lige prvakov in četrta uvrstitev v 1/2 finale
 - devetič zapored državni in pokalni prvaki RS
 - podpis nove (tretje) petletne pogodbe s Pivovarno Laško
- 2001 – zmagovalci A skupine Evropske lige prvakov in peta uvrstitev v 1/2 finale
 - desetič zapored državni in pokalni prvaki RS
- 2002 – Aleš Pajovič, najboljši športnik Celja
- 2003 – polfinalisti Evropskega pokala pokalnih zmagovalcev
 - enajsti naslov državnih prvakov
 - zadnja tekma v dvorani Golovec (CPL : Flensburg 29 : 28, 30.11.2003)
 - otvoritev nove dvorane Zlatorog (prva tekma CPL : Ademar Leon 34 : 21, 21.12.2003)
- 2004 – **evropski klubski prvaki**
 - dvanajsti naslov državnih prvakov in enajsti naslov pokalnih zmagovalcev RS
 - najboljša slovenska ekipa po izboru Društva novinarjev Slovenije
 - Sergej Rutenka, najboljši strelec Lige prvakov 2003/04 (103 goli)
 - Edvard Kokšarov, najboljši športnik Celja
 - **zmagovalci evropskega superpokala**
 - organizatorji tekem evropskega prvenstva EURO 2004 v Celju (predtekmovanje in glavni del)
 - navijači Florijani prejmejo posebno državno priznanje za Fair play

- 2005**
- šestič polfinalisti Evropske lige prvakov
 - trinajsti naslov državnih prvakov
 - Sergej Rutenka, najboljši strelec Lige prvakov 2004/05 (85 golov)
 - celjski igralec (Uroš Zorman) prvič zaigral za reprezentanco sveta
 - Edvard Kokšarov, najboljši športnik Celja
 - podpis nove (četrte) petletne pogodbe s Pivovarno Laško
 - na www.najdi.si je RK CPL najbolj iskan športni klub, Uroš Zorman pa najbolj iskan športnik
- 2006**
- štirinajsti naslov državnih prvakov in dvanajsti naslov pokalnih zmagovalcev RS
 - ustanovni člani GCH (Group Club Handball - Circle of the Best)
- 2007**
- petnajsti naslov državnih prvakov in trinajsti naslov pokalnih zmagovalcev RS
 - posebna nagrada EHF (EHF Champions League Branding Award), 29.6.2007
 - zmagovalci prvega slovenskega superpokala
 - proslava 60 letnice organiziranega igranja rokometa v Celju in Sloveniji
 - proglasitev igralcev legend celjskega rokometa in najtrofejnejših celjskih trenerjev
 - organizacija EHF Pokala zmagovalcev v Celju (20. - 21.10.2007); CPL drugo mesto
- 2008**
- šestnajsti naslov državnih prvakov
 - predsednik kluba je po odstopu Toneta Turnška postal predsednik upravnega odbora ter direktor glavnega sponzorja kluba, Boško Šrot
- 2009**
- ustanovljen RK Zlatorog, ki je nastopal v 2. DRL in se je s prvim mestom uvrstil v 1. B
 - v sezoni 2008/2009 je klub doživel največje število porazov od osamosvojitve Slovenije dalje. V vseh tekmovanjih skupaj jih je bilo na 47 tekmah 20, skupaj s pripravljalnim obdobjem pa na 55 tekmah 23, v tej sezoni je klub dosegel tudi najslabši rezultat v samostojni Sloveniji, ko je v državnem prvenstvu zasedel četrto mesto.
- 2010**
- sedemnajsti naslov državnih prvakov in štirinajsti naslov pokalnih zmagovalcev RS
 - zmagovalci slovenskega superpokala
 - RK Zlatorog se je preimenoval nazaj v RK Celje Pivovarna Laško, potem ko so na RZS odpravili formalne razloge, ki so prej onemogočale nastopanje istoimenskega kluba v rang nižjem tekmovanju, kot nastopa prva ekipa.
 - predsednik kluba je med sezono znova postal Tone Turnšek, ki je na tem mestu zamenjal Boška Šrota
- 2011**
- z mesta predsednika kluba je med sezono podal odstop Tone Turnšek, katerega nasledil Dušan Zorko, predsednik uprave Skupine Laško
 - klub je med sezono sprejel novo usmeritev. Od sedaj naprej bodo več priložnosti dobivali doma vzgojeni igralci, v člansko moštvo so bili tako že med sezono priključeni štirje mladinci, pet igralcev pa je Celje zapustilo.
 - sezona se je zaključila z drugim najslabšim rezultatom v novejši zgodovini kluba. V prvenstvu so Celjani zasedli tretje mesto in doživeli dvanajst porazov, v pokalu so končali kot četrtri.
- 2012**
- petnajsti naslov pokalnih zmagovalcev RS
 - polfinale EHF Pokala pokalnih zmagovalcev, poraz z Gummersbachom (34:27; 25:32)

- po sezoni je klub sprejel odločitev, da ukine B ekipo RK Celje Pivovarna Laško, kar je posledica sprejete strategije v prejšnji sezoni, saj večina mladih igralcev sedaj priložnost dobi neposredno v prvi članski zasedbi
- 2013**
 - šestnajsti naslov pokalnih zmagovalcev RS
 - osmina finala Velux EHF Lige prvakov, poraz s kasnejšim prvakom Hamburgom (29:38; 31:28);
 - Celjska ekipa je bila hkrati najmlajša ekipa, ki se je v zgodovini tega tekmovanja uvrstila v osmino finala
 - z mesta predsednika kluba je med sezono zaradi prezasedenosti podal odstop Dušan Zorko, predsednik uprave Skupine Laško, nasledi ga Bojan Cizej, član NS Pivovarne Laško
 - ustanovitev RK Celje d.o.o.
 - ob koncu sezone je klub prvič v svoji zgodovini organiziral poletni rokometni kamp – RK CPL KAMP 2013
- 2014**
 - osemnajsti naslov državnih prvakov in sedemnajsti naslov pokalnih zmagovalcev RS
 - osmina finala Velux EHF Lige prvakov, tesen poraz s kasnejšim prvakom Flensburgom (26:25; 31:28);
 - zmagovalci slovenskega superpokala
- 2015**
 - devetnajsti naslov državnih prvakov, osemnajsti naslov pokalnih zmagovalcev RS, tretji naslov superpokalnega zmagovalca Slovenije
 - tretjič v zgodovini popolna domača sezona (brez poraza v vseh tekmovanjih), ob koncu sezone zabeležena 50. zaporedna zmaga (še iz sezone poprej)
 - nastop v skupini C EHF Lige prvakov, peto mesto v družbi Veszprema, Vardarja, Rhein-Neckar Lowena, Montpellierja in Čehovskih medvedov, hkrati pa že dvajseti nastop v elitni evropski ligi (poleg Celja le še Veszprem z enakim dosežkom in Zagreb z nastopom več).
 - v celjski ekipi je v Evropi nastopalo kar devet v Celju vzgojenih igralcev
- 2016**
 - dvajseti naslov državnih prvakov, devetnajsti naslov pokalnih zmagovalcev RS, četrti naslov superpokalnega zmagovalca Slovenije
 - nastop v skupini A elitne EHF Lige prvakov, v družbi Pariz Saint-Germaina, Veszprema, SG Flensburga, THW Kiela, Zagreba, Wisle Plock in Beşiktaša, hkrati pa že enaindvajseti nastop v elitni evropski ligi.
 - v celjski ekipi je v Evropi nastopalo kar enajst v Celju vzgojenih igralcev
- 2017**
 - enaindvajseti naslov državnih prvakov, dvajseti naslov pokalnih zmagovalcev RS, peti naslov superpokalnega zmagovalca Slovenije
 - nastop v skupini B elitne EHF Lige prvakov, v družbi Vardarja, Kielc, Pick Szegeda, Rhein Neckar Lowena, Meshkov Bresta, PPD Zagreba in Kristianstada, hkrati pa že dvaindvajseti nastop v elitni evropski ligi.
 - Prvič nastop v regionalni SEHA ligi, 5. mesto
 - Sprememba celostne grafične podobe kluba.

Slika 32 - Prva reprezentanca Republike Slovenije s številnimi igralci in člani celjskega kluba

Po začetnem šoku in ob vsej evforiji ob samostojnosti Slovenije, so se hitro oblikovali organi posameznih tekmovalcev, tako seveda tudi rokometnega. Predstavniki Celja so bili med najbolj dejavnimi v novo nastali Rokometni zvezi Slovenije (RZS), in prva, t.i. promocijska tekma moške državne reprezentance Slovenije, je bila odigrana v Celju, 18. marca 1992, večina reprezentantov pa je prihajala iz celjskega kluba.

Slika 33 - Predsednik Republike Slovenije ob prvi reprezentančni tekmi s kapetanom Pušnikom

Prva tekma slovenske reprezentance

»Prav je, da je ta dogodek v Celju! Tu se je po II. svetovni vojni vse, kar je povezano s slovenskim rokometom, tudi začelo. Zato je Celje tudi pravi gostitelj za to veliko športno srečanje.«

Milan Kučan, predsednik predsedstva Republike Slovenije na promocijski tekmi moške državne reprezentance v Celju, 18.3.1992, Slovenija : Italija 19:13

Pregled nastopov v slovenskem prvenstvu in pokalu ter evropskih pokalih do leta 2017

Kljub temu, da sprva prihodnost ni bila jasna, si je klub začrtal osnovni cilj – ustvariti šampionsko ekipo, ki bo prva in brez konkurence v Sloveniji ter sposobna uspeti tudi v Evropi. Evropska tekmovanja so bila tista, ki so v ambicijah nadomestila nekdanjo ligo skupne Jugoslavije, osnova pa je bilo kljub temu domače tekmovanje, kjer pa je Celje dominiralo. Prvo tekmo v slovenskem prvenstvu so Celjani odigrali v Kranju proti Preddvoru, kjer so visoko zmagali, sezono pa zaključili

Slika 34 - Celjska zasedba je bila vsako sezono izjemna

z zgolj enim porazom in dvojno domačo krono. Tako se je začelo in vsa leta samostojne Slovenije (1991-2016) so v znamenju celjskega rokometu, saj je Celje osvojilo dvajset državnih in devetnajst pokalnih naslovov. Če se je Celje zadnja leta, oziroma v času delovanja kluba v okviru bivše skupne države, borilo za primat v slovenskem rokometu, pa ga je po osamosvojitvi in krepitvi sodelovanja s Pivovarno Laško, popolnoma prevzelo. Celo tako, da

je RK Celje Pivovarna Laško do leta 2017 postal najuspešnejši in najtrofejniji moški športni klub in edini moški klub z najvišjim evropskim naslovom, o čemer pišemo v nadaljevanju.

Slika 36 - Tudi do tri ure pred začetkom tekme so bili navijači že pripravljeni na vstop

prvaka, Zagreb, vendar v seštevku dveh tekem niso bili dovolj uspešni. Že sezono kasneje se je zgodil prvi nastop med elito, potem ko so bili Celjani uspešni v vseh treh krogih kvalifikacij, nato pa so z igro blesteli v konkurenci TEKE Santander, Wallau Masenheima in West Wiena. Bili so celo v igri za polfinale, ki pa jim ga je odnesel zadnji krog in precej pristransko sojenje, ko je bilo očitno, da »palček« še ne spada med elito, vseeno pa je to že pomenilo, da je Celje med najboljšimi osmimi klubi Evrope. Sezono kasneje so bile že v prvem krogu usodne kvalifikacije in madžarski Veszprem, v sezoni 1995/96 pa drugi krog in Zagreb, ko je dogajanje na igrišču močno zasenčilo tudi dogajanje na tribunah, predvsem v Zagrebu, kjer je Celjane dočakal sramoten sprejem. Se je pa v tej sezoni izkazala rokometa šola Celja Pivovarne Laško. Kadetska ekipa je osvojila naslov evropskih prvakov in nakazala svetlo prihodnost domačih igralcev.

Slika 35 - Legendarni Golovec je gostil številne pomembne obračune

Slika 37 - Iztok Puc in Rastko Stefanovič

V sezoni 1996/97 so rokometaši Celja Pivovarne Laško prvič v svoji zgodovini posegli v sam vrh evropskega klubskega rokometu in se v tej ter sezonah 1997/98, 1998/99, 1999/2000 in 2000/01 petkrat zapovrstjo uvrstili v polfinale med štiri najboljše ekipe v Evropi, kjer so trikrat izpadli z aktualnim evropskim prvakom Barcelono, enkrat proti Zagrebu in enkrat proti San Antoniu. V ekipi so v teh sezonah nastopali številni igralci, ki so zaznamovali posamezne sezone, od domačih so to gotovo Pungartnik, Šerbec, Tomšič, Puc in kasneje še Pajovič ter Vugrinec, od tujcev pa Načinovič, Perič, Stefanovič, Škrbič in kasneje še železni Kokšarov ter Rutenka, ko smo v obeh primerih izpostavili le nekatere.

Slika 38 - Aleš Pajovič - produkt celjske šole rokometna, ki je kasneje prestopil v Ciudad Real

Slika 39 - Kapetan Šerbec prejema enega izmed številnih pokalov, ki jih je kot prvi prejel v imenu ekipe Celja

Tudi v sezoni 2001/02 so bili na dobri poti do polfinala, slavili v gosteh pri Magdeburgu, nato pa na povratni tekmi četrtfinala, v Golovcu odločilni zadetek prejeli le nekaj sekund pred koncem in ponovno iz tekmovanja izpadli s kasnejšim evropskim prvakom. To je bila sezona, ko je bila od

Slika 40 - Logotip kluba od leta 2001

osamosvojitve dalje najmanj uspešna. Namreč tudi primat na domačem prizorišču je Celju prevzela ekipa Prule 67, ki je prvak postala tudi zaradi birokratske napake celjskega kluba, ko je na tekmi zaigral igralec, ki mu to ni bilo dovoljeno, Celje je kazensko izgubilo

eno točko, Prule pa so ob enakem točkovnem izkupičku, zaradi višje medsebojne zmage, postali državni prvaki.

To sezono so pivovarji ostali tudi brez pokalne lovorike, tudi to so jim odvzele Prule in tako prvič ostali brez dvojne krone, oziroma lovorike nasploh. To je bil čas, ko se je v slovenski rokomet začelo močnejše vlagati tudi v drugih sredinah (Prule, Velenje, kasneje še Kozina in Koper) in ko so vsi želeli končati primat kluba iz Celja. To je bila sezona za streznitev, kajti celjski klub je sprejel pomembno strategijo, vodstvo kluba na čelu s predsednikom Tonetom Turnškom se je v sezoni 2002/03 z usmeritvijo v

Slika 41 - Ekipa je bila v teh letih polna zvezdnikov, v ospredju Pungartnik (kasneje odšel v Nemčijo) in v ozadju Vugrinec (po šampionski sezoni 2004 je odšel v Magdeburg)

pomladitev ekipe iz vrst domačih igralcev odločilo za korenite spremembe, ki naj bi tudi za ceno trenutnih športnih uspehov prvemu moštvu dolgoročno zagotovile, da bo obdržal mesto med najboljšimi desetimi evropskimi klubi zadnjega desetletja.

Kar je sledilo tej strategiji pa je bilo manj pričakovano, kot kakšno sezono prej. Najprej so Celjani prepričljivo vrnili naslov v knežje mesto in si zagotovili ponoven nastop v ligi prvakov (v sezoni 2003/04), pokalna lovorika pa se jim je izmuznila še drugič zapored. Z najresnejšimi konkurenti, Prulami 67, so izgubili samo prvo srečanje v Celju, v drugem delu in dveh srečanjih v končnici pa so bili boljši. S Prulami so v ponesrečenem terminu le teden dni po

Slika 43 - Zaseda na Trojanah - Florijani pričakali prveke

Slika 42 - Naslov v Ekipi je sam po sebi dovolj jasen

končanem prvenstvu sicer izgubili v polfinalu pokala, vendar to ni pokvarilo splošnega vtisa uspešne sezone. Nastopanje v Pokalu pokalnih zmagovalcev se je končalo v polfinalu proti Ciudad Realu, ekipo, ki se je takrat okrepila z največjimi evropskimi zvezdniki in kasneje postala prvak.

Slika 44 - Sezona 2002/03 - po sezoni premora, se naslov vrača v Celje

Dvorana Zlatorog in EURO 2004

Še pred najuspešnejšo sezono, se je zgodil še en zelo pomemben dogodek. Dne 16.4.2003 sta župan MO Celje, Bojan Šrot in predsednik RZS, Zoran Jankovič, položila temeljni kamen bodoče športne dvorane pod Golovcem, ki se je kasneje, po pokrovitelju Pivovarni Laško, preimenovala v Dvorano Zlatorog. Dvorana se je zgradila za potrebe Evropskega prvenstva v rokometu, ki ga je leta 2004 gostila Slovenija in kot kasnejše domovanje RK Celje Pivovarna Laško. Nepozabna otvoritev dvorane je bila že čez osem mesecev, dne 21.12.2003, s povratno tekmo osmine finala EHF Lige prvakov proti Ademar Leónu in enemu največjih športnih preobratov v zgodovini.

EURO 2004

RK Celje Pivovarna Laško je bil soorganizator največjega športnega dogodka v Sloveniji do tistega trenutka. Evropsko prvenstvo v rokometu je v Celju v prvem delu odigrala Slovenija, ki se je v glavnem delu preselila v Ljubljano, Celje pa je gostilo drugo skupino glavnega dela. Slovenija je na prvenstvu po porazu proti Nemčiji zasedla drugo mesto, kar je do danes največji reprezentančni uspeh v kolektivnih športih.

Slika 46 - Prve skice Zlatoroga arhitekta Valterja Ernsta

Slika 45 - dvorana je gostila Evropsko prvenstvo 2004

Slika 47 – Lov za vstopnicami ob evforiji 2004, ob razgretem vzdušju je morala posredovati tudi policija

Celje – evropski prvaki

Slika 48 - Golovec je gostil še zadnje tekme, v vratih Perič pred številnimi navijači

Sezona 2003/04 je v zgodovini celjskega kluba prinesla največji uspeh. V Ligi prvakov se je začela s pričakovanimi predstavami v starem dobrem Golovcu, od katerega se je ekipa poslovila z zmago na zadnji tekmi skupine Lige prvakov s Flensburgom, nadaljevala pa z nepozabnimi predstavami v novi športni dvorani »Pod Golovcem«, ko so Celjani poskrbeli za športni čudež in nadoknadili 13 zadetkov zaostanka iz prvega dvoboja z Ademar Leonom. Marsikdo ne ve, da je bila

načrtovana otvoritev nove dvorane, zaradi visokega poraza v Španiji, dolgo pod vprašajem. Na koncu se je klub v opravičilo navijačem odločil za brezplačen vstop na povratno srečanje, na katerem se je zgodil redko videni čudež.

Z neverjetno zmago je ekipa dobila samozavest in roketni je "obnorel" ne le Celje, temveč tudi vso Slovenijo. Nadaljevalo se je z izločitvijo nemškega Lemga in v polfinalu še "sanjskega" moštva iz Ciudad Real. Požunovi varovanci so slavili že v Španiji, v Celju pa poskrbeli za zgodovinsko uvrstitev v finale. Na najpomembnejše gostovanje v zgodovini celjskega kluba, finale Lige prvakov, so po

Slika 50 - Kokšarov in Rutenka v šampionski sezoni

zmagi nad nemškim prvakom Flensburgom za šest golov v Celju, nekateri odšli že nekaj dni prej. Za navijaško vzdušje na ulicah Flensburga so poskrbeli Florijani in ostali slovenski navijači, domačini pa so jim v pristanišču na predvečer tekme priredili nepozabno zabavo. Obe tekmi sta zadovoljili tudi največje sladokusce. Odločni Celjani pa so v skupnem seštevku suvereno zmagali in poskrbeli za rajanje po vsej Sloveniji.

Slika 51 - Evropski prvaki, dvig pokala v Flensburgu

Že dvanajst ur pred povratkom evropskih prvakov iz Flensburga, se je v Celju začela zabava pred novo športno dvorano. Tekmo iz Nemčije je popoldne pred dvorano, na velikem ekranu, spremljalo nekaj tisoč gledalcev, ki jih ni pregнал niti močan dež. Letalo z zlatimi fanti je, potem, ko je naredilo častni krog nad Celjem, že na Brniku sprejela navdušena množica nekaj tisoč navijačev. Končalo se je s prireditvijo, na kateri je bilo pred novo dvorano več kot dvajset (20) tisoč navijačev. Bilo je nepozabno, slavlje je trajalo še naslednjih nekaj dni, ko so v središču mesta sprejem pripravili še najzvestejši navijači Florijani, predsednik celjskega kluba, Tone Turnšek, pa se je množici zahvalil z besedami: **"Tudi vi ste evropski prvaki!"**

Slika 52 - Slavlje evropskih prvakov pred dvorano Zlatorog

Slika 53 - pred dvorano Zlatorog je finale na velikem ekranu, v dežju spremljalo več tisoč navijačev

Slika 54 - ob zmagoslavju je s slovensko zastavo v rokah, na rokah igralcev končal trener Miro Požun

Slika 55 - Edina slovenska moška ekipa s pokalom najelitnejšega tekmovanja

Celjani so postali evropski klubski prvaki (do sedaj prvi in edini v samostojni Sloveniji) v sezoni, ko tega ni nihče pričakoval, še posebej, ker je klub nadaljeval s politiko pomlajevanja prve ekipe in ker je bila na evropski sceni strah vzbujajoča konkurenca s številnimi klubi iz Nemčije, Španije in Francije. Pivovarji so dosegli sanjski uspeh in ustvarili nepozabno serijo, potem ko ekipa morda prvič ni bila pod prehudim pritiskom, ker ji niti uprava, niti mediji niso nalagali prevelikega bremena. Pomembno je bilo tudi zelo dobro vzdušje v ekipi, vloga kapetana Periča, homogenost med ekipo in stroko, prihod Zormana v drugem delu sezone, vloga uprave in navijačev, svoje pa je dodala tudi nova dvorana ter mediji s svojo podporo. Evropski prvaki so zbrali moči in po naporni evropski sezoni ter takoj po končani Ligi prvakov, odigrali še končnico državnega prvenstva in pokala ter v šampionskem slogu prepričljivo osvojili oba naslova – dvanajsto zvezdico in po dveh sušnih letih še enajsti naslov pokalnih zmagovalcev, ob le eni izgubljeni točki v vsej sezoni.

Slika 56 - Fotogalerija finala - zabava pred dvorano

Slika 57 - Fotogalerija finala: Uspeh ob uvrstitvi v finale

Slika 58 - Fotogalerija finala: Poln Zlatorog

Slika 59 - Fotogalerija finala:
Navdušenje v Zlatorogu

Slika 60 - Fotogalerija finala:
Sprejem pri županu MOC, g.
Bojanu Šrotu

Slika 61 - Fotogalerija finala:
Sprejem zmagovalcev v
mestnem središču

Največji uspehi v Evropi

- Evropski prvaki 2004,
- zmagovalci EHF Pokala zmagovalcev 2004 (Evropski superpokal), drugo mesto 2007
- šestkrat polfinalisti Evropske lige prvakov 1997-2001, 2005,
- polfinalisti Evropskega pokala pokalnih zmagovalcev 2003, 2012
- četrtfinale Lige prvakov 2002, 2006,
- skupaj 22-kratni udeleženci Evropske lige prvakov
- kadetski evropski prvaki 1996, kadetski evropski podprvaki 2003
- dobitniki priznanja za najboljšo blagovno znamko EHF Lige prvakov (EHF Champions league Branding Award).

Obdobje po velikem uspehu

Slika 62 - Po naslovu evropskih prvakov, so Celjani še enkrat šokirali Evropo in na superpokalu v Ciudad Realu v polfinalu pokorili istoimenski klub in v finalu THW Kiel

Slika 64 - Celjski klub je prejemnik posebne nagrade ob petnajst letnici delovanja Evropske rokometne zveze

Velik, nenadejan uspeh, počasno spreminjanje gospodarskega položaja v Sloveniji in v Evropi ter globalizacija, sta v nadaljnjem obdobju vplivala na počasni padec celjskega rokometu, oziroma izgubo stika s samim vrhom v Evropi. V naslednji sezoni po evropskem naslovu, so »pivovarji« najprej, še v letu 2004, osvojili še naslov evropskega superpokala, ko so ponovno šokirali Evropo, saj jim je to

Slika 63 - Posebna nagrada EHF-a

uspelo s še pomlajeno zasedbo. Kasneje v tej sezoni so dosegli še polfinale lige prvakov in tesno

Slika 66 - Svečana skupščina kluba ob 60-letnici delovanja in razglasitev legend

izpadli s kasnejšim prvakom Barcelono, potem pa je tako visoka uvrstitev počasi postajala nedosegljiva. Kljub temu je celjski rokometni klub leta 2007, s strani Evropske rokometne zveze ob njeni petnajstletnici, prejel posebno priznanje, t.i. nagrado za najboljšo znamko v Ligi prvakov, saj je bilo Celje klub, ki je poleg Barcelone do tedaj najbolj zaznamovalo to tekmovanje in EHF je to nagradila s posebno nagrado. Leta 2007, ob praznovanju šestdesetletnice delovanja kluba, je celjski klub, ob pomoči podjetja MIK Celje,

organiziral EHF Pokal zmagovalcev (evropski superpokal) in v družbi treh nemških ekip zasedel drugo mesto.

Slika 65 - logotip EHF Pokala zmagovalcev

Slika 67 - EHF Pokal zmagovalcev 2007 je bil organizacijski spektakel, celjska ekipa je končala kot druga

Slika 68 - Podobe, ki krasijo strop dvorane Zlatorog - Tone Turnšek

Ob tem dogodku je klub tudi prvič v svoji zgodovini razglasil legende kluba, torej tiste, ki so še posebej zaznamovali delovanje in to so postali Jure Koren, Vlado Bojovič, Roman Pungartnik, Uroš Šerbec, Tomaž Tomšič, Renato Vugrinec, Dejan Perič, Edvard Kokšarov in Sergej Rutenka, najtrofejniji trenerji pa so postali Tone Goršič, Slavko Ivezič in Miro Požun. Nekaj let kasneje so igralci – legende, ki so v Celju nastopali več kot deset sezon, dobili svoje mesto tudi v dvorani Zlatorog in sicer na slikah pod stropom dvorane, pridružila pa se jim je tudi podoba Toneta Turnška, dolgoletnega predsednika in enega najzaslužnejših mož za zlato novejšo zgodovino celjskega rokometu, potem, ko je ta zapustil ta položaj. Prav tako ima mesto pod stropom tudi podoba Florijanov, ki jo je klub izpostavil ob 20-letnici njihovega delovanja.

Slika 73 - Podobe, ki krasijo strop dvorane Zlatorog – Jure Koren

Slika 74 - Podobe, ki krasijo strop dvorane Zlatorog – Vlado Bojovič

Slika 71 - Podobe, ki krasijo strop dvorane Zlatorog – Roman Pungartnik

Slika 72 - Podobe, ki krasijo strop dvorane Zlatorog – Uroš Šerbec

Slika 69 - Podobe, ki krasijo strop dvorane Zlatorog – Tomaž Tomšič

Slika 70 - Podobe, ki krasijo strop dvorane Zlatorog – Renato Vugrinec

Slika 76 - Podobe, ki krasijo strop dvorane Zlatorog – Dejan Perič

Slika 75 - Podobe, ki krasijo strop dvorane Zlatorog-Florijani

Celjani so sicer vse težje finančno spremljali napredovanje rokometu drugje po Evropi, ob tem pa je bilo vodstvo vedno dovolj modro, da ni ogrožalo obstoja kluba, kot se je to dogajalo z domačo konkurenco, ki je v želji po celjskem skalpu in odvzemu primata, pretiravalo in končalo s propadom kluba. To se je zgodilo tako z Gold Clubom, kot tudi Prulami, kasneje pa še s Koprom, ki so na trenutke sicer ogrozili Celje, mu odvzeli kakšen naslov, na koncu pa plačali visoko ceno hitrega vzpona.

Slika 77 - Tone Turnšek (levo), je dolga leta uspešno vodil celjski rokometni klub, ob njem Privšek in Šušterič

odstopil z mesta predsednika kluba Tone Turnšek, ki je ob tem zapisal: *»S svojimi sodelavci, strokovnim vodstvom, igralci, pokrovitelji, Florijani, navijači in mediji smo ustvarili velik klub, ki je v Evropi, žal, bolj cenjen kot doma. Vsem se za sodelovanje iskreno zahvaljujem. Letošnja sezona, žal, ni bila na ravni kvalitete naše ekipe. Bila je kriza. V zgodovini našega kluba so bile krize. Iz njih smo odšli vedno kot zmagovalci. Ker smo to znali in to hoteli. To je v športu povsem nekaj normalnega. Prepričan sem, da boste vi, člani Upravnega odbora to svetlo tradicijo našega kluba nadaljevali tudi v naprej. Sam pa sem še vedno pripravljen pomagati po svojih močeh.«* Turnšek se je na čelo kluba kasneje še vrnil za krajše obdobje, skupaj pa kot predsednik kluba le tega vodil kar dvaindvajset let.

V sezoni 2008/09 je klub v domačem prvenstvu zasedel najslabše mesto v novejši zgodovini. V sezoni, v kateri ni nič šlo po načrtih je bil pod vodstvom Tislja šele četrti, v sezoni pa je doživel kar 20 porazov (v vseh tekmovanjih), svetla izjema te sezone je bila ustanovitev RK Zlatorog, ki je bil ustanovljen z načrtom, da se v njem kalijo mladi domači igralci.

Slika 78 – Sezona 2007/08, v zadnjem krogu zmaga s Koprom in 16. naslov državnih prvakov

Leto kasneje se je klub ob močnih okrepitvah (Pajovič, Zorman in Vugrinec) okronal kar s trojno krono, že med sezono pa je, ko je bila prednost pred zasledovalci že neulovljiva, z mesta trenerja odstopil Tiselj, nadomestil pa ga je Serdarušič.

Slika 79 - Ekipa 2009-10, ki je osvojila 17. naslov državnih prvakov

Slika 80 - Prelomna sezona 2010-11, ekipa med sezono deloma razpade

Klub je poizkušal tu znova zgraditi močan center, ki pa so ga v naslednji sezoni najprej načeli slabi rezultati in igra, menjavanje vodstva ter nato še gospodarska kriza. Tako se je vse skupaj končalo klavrno, z mnogimi odhodi med sezono, najprej trenerja in nato še igralcev ter posledicami, ki jih je celjski klub čutil še nekaj naslednjih sezon, aktualna pa se je takrat končala s tretjim mestom in drugim najslabšim rezultatom v novejši zgodovini.

Slika 81 - Celjski klub v svoji podobi vse pogosteje uporablja celjske simbole in barve, dres ponovno postane rumeno - modre barve

Rezultat vsega je bila dokončna strategija, da bodo več priložnosti dobivali doma vzgojeni igralci, v člansko moštvo so bili tako že med sezono priključeni štirje mladinci, nato pa vsako leto tisti najperspektivnejši. Naslednji dve sezoni (11/12 in 12/13) sta prinesli pokalna naslova, grajenje nove ekipe in solidni nastopi v Evropi.

Slika 82 - Logotip kluba od leta 2010 dalje

Slika 83 - Zmagovalci Pokala Slovenije 2013 v Laškem

Številnimi marketinškimi prijemi in družbeno odgovornimi projekti se je močnejše povezoval z okoljem, rezultati pa so bili vidni na visokem obisku v ligi prvakov, ko je Celje dosegalo zgornje dele lestvic po obiskanosti tekem ter nivoju organizacije tekmovanj, po katerih je celjski kolektiv vedno slovel. Klub je ustanovil svoje podjetje RK Celje d.o.o., s pomočjo katerega je lahko začel s prodajo klubskih izdelkov, prvič v svoji zgodovini pa so organizirali poletni rokometni kamp, ki je postal tradicionalen. Vodenje kluba je prevzel Bojan Cizej iz Pivovarne Laško, ki je nasledil Dušana Zorka, ta je imel zaradi vodenja Skupine Laško premalo časa za aktivno vodenje kluba.

Slika 84 - To sezono je mlada celjska zasedba na kolena spravi veliki Kiel

Slika 85 - 2013/14 - tretji pokalni naslov zapored

Najprej v polfinalu Pokala pokalnih zmagovalcev, kjer so Celjani izpadli ob enaki gol razliki, nato pa so se pivovarji v naslednji sezoni ponovno vrnili v ligo prvakov. Tu so nastopali z najmlajšo zasedbo v zgodovini tega tekmovanja, ki se ji je uspelo uvrstiti v osmino finala, kjer pa so ob zmagi in porazu izpadli s kasnejšim prvakom Hamburgom. Počasi so se kazali obrisi in rezultati nove strategije, ki so jo začeli posnemati tudi drugi, celjski klub pa se je vse intenzivneje začel ukvarjati z vzgojo in iskanjem mladih igralcev. S

Sezona 2013/14 je bila ponovno šampionska. Celje je osvojilo trojno domačo krono, že osemnajsti naslov državnih prvakov v samostojni Sloveniji, sedemnajsti naslov pokalnih zmagovalcev ter drugi superpokalni naslov. Igra in pristop celjskih igralcev na tekmah pa sta navduševala na vseh obračunih, tudi v Evropi, kjer so pivovarji ponovno izpadli v osmini finala lige prvakov, ob domači zmagi, so v gosteh izgubili za dva zadetka več proti, ponovno kasnejšemu evropskemu prvak, Flensburgu.

Slika 86 - Rekord majstri - 18. naslov državnih prvakov, osvojen na zadnji tekmi v Velenju

Leto 2014/15 je prineslo že dvajseti nastop RK Celje Pivovarna Laško med evropsko elito, poleg Celja je to uspelo le še Veszpremu, Zagreb pa ima še nastop več. Pivovarjem se tokrat sicer ni uspelo uvrstiti iz skupine »smrti«. A so s številnimi Celjani v svojih vrstah navduševali s predstavami in igro. Rekordno leto so kronali s ponovnim super-pokalnim naslovom, še osemnajstim naslovom pokalnih

Slika 87 – Po nekaj sezonah slabšega obiska, je dvorana Zlatorog ob spektaklkih ponovno povsem polna

zmagovalcev in devetnajstim naslovom državnih prvakov. Šele tretjič v svoji zgodovini je igralcem uspelo ostati neporažen na vseh tekmah v domačih tekmovanjih (38 zmag), skupaj z zmagami iz prejšnje sezone, pa so zabeležili kar neverjetnih 50 zaporednih zmag.

Slika 88 - Klub je dobil novo maskoto - kozorog Poki

Slika 89 - Enostavno nepremagljivi, 50 zaporednih zmag na v domačih tekmovanjih

Sezona 2015/16 je še nadgradila prejšnje uspehe. Celjani so v svoje vitrine pospravili že dvajseti pokal za naslov državnega prvaka, s pokalnim (19) in superpokalnim (4) naslovom pa so poskrbeli za nov domači trojček. Da je bila sezona še uspešnejša, so poskrbeli z rekordom po obiskanosti dvorane Zlatorog na domačih tekmah, ko si je finale z Velenjem ogledalo kar 5.200 gledalcev, tudi sicer pa so v klubu beležili enega večjih obiskov v zgodovini. Skupaj si je tekme ogledalo kar 44.278 gledalcev, k čemer je prispeval tudi nastop RK Celje Pivovarna Laško v malce spremenjeni ligi prvakov, pivovarji so bili namreč del elitne skupine A v kateri so sodelovali kar trije udeleženci zaključnega turnirja te sezone. V vrstah celjske ekipe je bilo tokrat še več doma vzgojenih igralcev, kar enajst jih je bilo v članski ekipi, s čimer se drugi evropski klubi ne morejo pohvaliti.

Slika 90 - državni prvaki 2016/17, enaindvajsetič v zgodovini

V sezoni 2016/17 je klub nadaljeval z uspehi. Prvič se je preizkusil v regionalni SEHA ligi, kjer je zasedel 5. Mesto. Doma je sledila nova prevlada in osvojitve že 21. naslova državnih, 20. naslova pokalnih prvakov in 5. naslova zmagovalcev Super pokala Slovenije. Edini cilj, ki se je izmuznil, je napredovanje v osmino finala Lige prvakov, kjer je Celje znova nastopalo v elitnem razredu in nesrečno

izpadlo zaradi manjšega doseženega števila zadetkov v gosteh. Ta sezona je prinesla še en rekord, saj je bilo možno kar štirideset tekem Celja v sezoni spremljati na TV.

Brez kančka dvoma lahko ob zaključku torej zapišemo, da je celjski rokometni klub športni klub, ki je močno zaznamoval slovenski šport, predvsem pa seveda celjskega. S številnimi zaslužnimi športnimi in rokometnimi delavci, ki jih je preveč za posamezno naštevanje in bi si to vsi zaslužili, je ves čas skrbel za športni razvoj, cilje in rezultate, ki so lahko v ponos mestu Celje, kot tudi vsej Sloveniji. V novejši zgodovini (po osamosvojitvi Slovenije) pa je zapisal in načrtoval takšno pot, ki jo bo težko ponovil ali nadgradil katerikoli drug športni klub v Sloveniji. Klub je v svoji zgodovini delal napake, a nikdar takšnih s katerimi bi ogrozil svoje delovanje, vedno pa na koncu povlekel poteze, ki so mu zagotavljale delovanje in razvoj ter rast. Ne dvomimo, da bo tako tudi v prihodnje in da bodo Celjani ter vsi ljubitelji rokometnega športa, lahko še naprej ponosni na predstave tega najtrofejnejšega športnega kolektiva v Sloveniji, ki se bo, tako kot je zapisal Herman Celjski (*»Kdor ima v svojem grbu zvezde, se tudi vzpenja k zvezdam!«*), še naprej vzpenjal k zvezdam.

Slika 89 - Kdor ima v svojem grbu zvezde, se tudi vzpenja k zvezdam!

Največji uspehi v samostojni Sloveniji (od leta 1991):

- enaindvajsetkrat članski državni prvaki (1992-2001, 2003-2008, 2010, 2014-2017),
- dvajsetkrat pokalni zmagovalci RS (1992-2001, 2004, 2006, 2007, 2010, 2012-2017),
- zmagovalci slovenskega Superpokala 2007, 2010, 2014-2016
- zmagovalci 1. turnirja državnih prvakov - Celje 1993,
- desetkrat mladinski državni prvaki (1992, 1994, 1995, 1998-99, 2001-02, 2004, 2014, 2017), desetkrat kadetski državni prvaki (1992, 1996, 2000-2003, 2012, 2013, 2015, 2016), petnajstkrat državni prvaki med starejšimi dečki (1994-99, 2002-04, 05, 07-11), devetkrat državni prvaki med mlajšimi dečki (1992, 1994, 1997, 2004-09)
- Bloudkova nagrada 1991,
- najboljša športna ekipa 2004 po izboru DNS.

Igralci, ki so nastopali za člansko ekipo Celja do leta 2016

Priimek in ime	Domači igralec	Letnik	Začetek - konec	Št sezon
Ačkun Zdravko		1942	1970 - 1971	1
Alilovič Mirko (CRO)		1985	2010 - 2011	1
Anderluh Stanko	D	1960	1975 - 1988	11
Anžič Aleš	D	1968	1985 - 1991	7
Babarskas Povilas		1988	2015 - 2017	2
Bajram Dino	D	1983	2003 - 2004	1
Bajug Robi	D	1961	1979 - 1980	1
Bala Žiga	D	1965	1983 - 1987	4
Banfro Tettey		1969	1985 - 2000	3
Bečiri Kristian		1994	2016 - 2017	1
Bedekovič Branko		1977	2000 - 2010	4
Begovič Rajko	D	1973	1991 - 1995	4
Bilbija Nenad	D	1984	2002 - 2005	3
Blagotinšek Blaž	D	1994	2012 - 2015	3
Bojađijevski Vasko	D	1947	1963 - 1965	2
Bojovič Miha	D	1953	1971 - 1977	6
Bojovič Vlado	D	1952	1969 - 1984	13
Božič Dušan		1955	1974 - 1983	9
Brumen Matjaž		1982	2003 - 2007	4
Buhanec Vedran	D	1977	1995 - 1996	1
Burdian Boštjan	D	1976	1995 - 1996	1
Burekić Semiz (BIH)		1963	1988 - 1990	2
Cvahte Mojmir	D	1941	1961 - 1964	3
Cvetko Marko	D	1970	1986 - 1991	2
Cvijič Gregor		1972	1996 - 1998	2
Čančar Dejan		1986	2009 - 2010	1
Čater Tomaž	D	1969	1985 - 1994	9
Čavor Stefan (MNE)		1994	2013 - 2015	2
Čepin Mile	D	1940	1961 - 1966	4
Čop Ivan (Jani)		1970	2000 - 2001	1
Čudič Aljoša	D	1988	2005 - 2009	2
Čudič Bojan	D	1984	2002 - 2003	1
Dačević Predrag (SRB)		1986	2009 - 2010	1
Devič Uroš		1939	1961 - 1964	3
Dobaj Gašper		1998	2016 - 2017	1½
Dobelšek Luka		1983	2015 - 2016	1
Doberšek Igor		1965	1982 - 1989	6
Dorn Alojz	D	1946	1963 - 1964	1
Drugovič Žiga	D	1989	2007 - 2008	1
Dujmovič Marko		1985	2015 - 2016	1
Dvornik Nace	D	1944	1961 - 1964	2
Đakić Mile		1939	1965 - 1967	2
Filipčič Aleš	D	1964	1981 - 1982	1
Fižuleto Lucijan	D	1994	2015 - 2017	1½
Fink Matej	D	1946	1963 - 1964	1
Franc Aleš	D	1969	1985 - 1994	8
Frkič Marin		1945	1967 - 1970	3
Furlan Vasja		1986	2007 - 2009	2
Gajić Dragan	D	1984	2001 - 2009	7

Gajić Ivan		1979	2015 - 2017	2
Gjurin Zoran		1962	1982 - 1983	1
Gorenšek Miha	D	1982	2003 - 2010	7
Goršič Janez	D	1946	1963 - 1973	8
Goršič Tone	D	1942	1961 - 1970	8
Grabar Milan	D	1941	1961 - 1962	1
Gradišnik Oto		1963	1990 - 1991	1
Gregorc Jan	D	1986	2007 - 2009	2
Grošelj Matic		1997	2016 - 2017	1½
Guček Marjan	D	1955	1973 - 1978	3
Harbok Siarhei (RUS)		1982	2005 - 2007	2
Hönigman Gusti	D	1944	1961 - 1962	1
Hribar Boštjan		1977	2005 - 2006	1
Hribernik Franc	D	1944	1961 - 1964	2
Hribernik Peter	D	1940	1961 - 1964	2
Hrušovar Tadej	D	1947	1963 - 1964	1
Hudarin Alojz		1950	1974 - 1975	1
Ivančič Rok	D	1979	2002 - 2003	1
Ivandija Silvio (CRO)		1964	1988 - 1996	7
Ivanković Krešo (CRO)		1980	2005 - 2006	1
Ivezić Slavko	D	1956	1975 - 1986	10
Ivić Šime (CRO)		1993	2014 – 2015	1 ½
Janc Blaž	D	1996	2012 - 2017	5
Jašarević Admir (BIH)		1959	1989 - 1991	2
Jelčić Vladimir (CRO)		1968	1996 - 1999	3
Jerovšek Brane		1962	1985 - 1986	1
Jeršič Tomaž	D	1968	1985 - 1996	11
Jonak Rado	D	1962	1979 - 1983	3
Jordan Janko		1940	1961 - 1962	1
Jugovič Marko	D	1950	1966 - 1967	1
Kac Štefan		1945	1962 - 1964	2
Kalin Leopold		1960	1980 - 1982	2
Kapitler Miran	D	1965	1982 - 1988	4
Kasal Michal		1994	2014 - 2015	½
Kastelic Urh		1996	2014 - 2015	½
Kaučič Ivan	D	1958	1980 - 1983	3
Kelentrić Mario (CRO)		1973	2001 - 2002	1
Kiselj Janko	D	1939	1961 - 1962	1
Kisovec Luka	D	1982	2002 - 2003	1
Klančar Primož	D	1990	2009 - 2010	1
Kleč Tomaž	D	1959	1977 - 1988	8
Kodrin Tilen	D	1994	2014 - 2017	3
Kojić Nikola (SRB)		1979	2008 - 2010	2
Kokalj Stane	D	1947	1965 - 1966	1
Kokot Slavko	D	1946	1963 - 1964	1
Kokšarov Edvard (RUS)		1975	1999 - 2010	11
Kolenc Pavč	D	1944	1961 - 1962	1
Koljanin Marko		1987	2009 - 2010	1
Končan Robert	D	1934	1961 - 1962	1
Koren Jure	D	1946	1963 - 1977	14
Kos Igor (CRO)		1978	2007 - 2008	1
Kosaber Klemen	D	1983	2002 - 2003	1

Kovačič Danilo	D	1966	1982 - 1989	3
Kozlina Miladin	D	1983	2002 - 2010	8
Kozomara Goran	D	1981	1999 - 2006	3
Kralj Boris		1937	1964 - 1965	1
Krelj Silvester	D	1946	1963 - 1970	7
Krivec Peter	D	1940	1961 - 1964	3
Križnik Jure		1939	1961 - 1964	2
Krka Goran (BIH)		1963	1989 - 1990	1
Kukec Dejan		1984	2009 - 2010	1
Koulinčenko Stanislav (RUS)		1971	2000 - 2001	1
Kunej Tomo	D	1953	1972 - 1975	2
Kvartič Rudi	D	1967	1985 - 1989	4
Lapajne Aleksander		1961	1986 - 1987	1
Lapajne Beno		1973	1991 - 2010	6
Lekai Mate (HUN)		1988	2012 - 2014	2
Lesjak Mitja	D	1979	2006 - 2007	1
Lesjak Sandi	D	1963	1981 - 1987	6
Lesjak Urban	D	1990	2010 - 2017	7
Leskovšek Dean	D	1972	1991 - 1992	1
Levc Aleš		1967	1991 - 1996	5
Levovnik Tomo		1951	1972 - 1973	1
Levstik Adi	D	1939	1961 - 1963	2
Levstik Bojan	D	1948	1963 - 1977	15
Levšin Igor (RUS)		1974	1999 - 2000	1
Likavec Jani		1965	1997 - 1998	1
Lollo Vladimir (MDA)		1984	2004 - 2005	1
Lorger Gregor	D	1981	2000 - 2006	6
Lubej Marjan	D	1950	1966 - 1977	7
Lubej Zoran	D	1975	1996 - 1997	1
Luskar Dušan	D	1953	1971 - 1977	6
Lužnik Iztok	D	1945	1963 - 1964	1
Mačkovšek Borut	D	1992	2011 - 2017	4
Mahnič Srečko	D	1963	1980 - 1987	5
Maksić Nenad (SRB)		1972	2002 - 2003	1
Malus Jaka	D	1996	2014 - 2017	2 ½
Manaskov Pepi (MKD)		1964	1988 - 2000	2
Manček Matjaž		1963	1979 - 1984	5
Marcen Igor	D	1978	1998 - 1999	1
Marguč Ernest		1942	1970 - 1978	8
Marguč Gal	D	1996	2014 - 2017	3
Marguč Gašper	D	1990	2010 - 2015	5
Markovič Janez		1946	1964 - 1971	7
Markovič Niko		1948	1963 - 1971	7
Markovič Sandi	D	1967	1984 - 1985	1
Matovič Trivko	D	1971	1990 - 1991	1
Medved Tone	D	1947	1963 - 1966	3
Medved Tone	D	1963	1979 - 1983	4
Mejavšek Mirko	D	1949	1967 - 1971	4
Menih Nino (BIH)		1970	1990 - 1991	1
Mesarič Slavko	D	1949	1966 - 1968	2
Metličar Lojze	D	1951	1969 - 1972	2
Metličič Petar (CRO)		1976	2010 - 2012	2

Mežnar Branko	D	1950	1966 - 1967	1
Milosavljević Žikica (SRB)		1972	2001 - 2004	3
Mikanović Sašo		1987	2005 - 2006	1
Miklavčič David		1983	2014 - 2015	1 ½
Mlakar Matjaž		1981	2004 - 2006	2
Mlakar Žiga	D	1990	2008 - 2017	8
Mrovlje Andrej	D	1952	1972 - 1973	1
Mrovlje Milan	D	1953	1971 - 1983	10
Muhovec Aleš	D	1987	2005 - 2008	3
Murko Uroš	D	1972	1991 - 1992	1
Načinović Alvaro (CRO)		1966	1993 - 2001	6
Natek Jure		1982	2003 - 2007	4
Novak Peter	D	1971	1991 - 1992	1
Novšak Dušan		1959	1978 - 1980	2
Ocvirk Tomaž	D	1973	1991 - 1995	4
Ogrizek Mirko	D	1940	1961 - 1963	2
Orač Davorin	D	1944	1961 - 1969	7
Ošlak Borut		1984	2006 - 2007	1
Oštir Marko		1977	2001 - 2004	3
Pajovič Aleš	D	1979	1995 - 2010	8
Papež Borut		1974	1996 - 1998	2
Patricanova Mahlbürg Arthur		1993	2015 - 2017	2
Perić Dejan (SRB)		1970	1995 - 2013	11
Peskov Aleksej (RUS)		1983	2008 - 2009	1
Pešić Živan (SRB)		1993	2014 - 2015	1 ½
Petek Emil	D	1950	1970 - 1971	1
Peterka Janez		1949	1968 - 1969	1
Peternel Franc		1959	1978 - 1979	1
Petrovič Rajko		1948	1976 - 1977	1
Peunik Milan	D	1951	1966 - 1980	10
Pocajt Vlado		1936	1961 - 1962	1
Podpečan Dušan	D	1975	1995 - 2007	5
Poklar Nejc		1986	2010 - 2012	2
Poteko Vid	D	1991	2010 - 2017	7
Potočnik Gregor	D	1992	2010 - 2015	4 ½
Povalej Bogdan	D	1946	1963 - 1974	9
Požun Jure	D	1947	1963 - 1964	1
Požun Miro		1944	1962 - 1964	2
Praznik Aleš	D	1961	1976 - 1982	5
Praznik Rok	D	1980	1998 - 2001	3
Prieto Martos Carlos (ESP)		1980	2010 - 2011	1 ½
Presinger Žare	D	1946	1961 - 1978	9
Privšek Uroš	D	1969	1985 - 1991	5
Puc Iztok		1966	1994 - 1999	5
Pučko Draž		1949	1970 - 1975	5
Pungartnik Roman	D	1971	1988 - 2002	14
Pušnik Rolando	D	1961	1978 - 1995	6
Ramšak Milan	D	1962	1980 - 1983	2
Ranevski Nikola	D	1990	2010 - 2014	4
Ratej Rihard	D	1940	1961 - 1964	3
Razgor David	D	1989	2009 - 2017	7
Razgor Igor	D	1961	1977 - 1991	14

Razgor Simon	D	1985	2005 - 2007	2
Rezar Aljoša	D	1983	2003 - 2010	7
Rezniček Tomaš (CZE)		1985	2008 - 2009	1
Rnič Momir (SRB)		1987	2010 - 2011	1
Robida Mitja	D	1966	1983 - 1988	4
Rovšnik Viki	D	1946	1963 - 1964	1
Rutenka Sjarhei (BLR)		1981	2001 - 2005	4
Savič Dejan	D	1985	2009 - 2010	1
Savodnik Andrej	D	1944	1961 - 1969	7
Sedovnik Borut	D	1955	1973 - 1974	1
Selčan Vito	D	1962	1979 - 1990	11
Skok Matevž		1986	2011 - 2015	4
Skube Sebastian		1987	2012 - 2014	2
Slamnik Tone	D	1947	1963 - 1964	1
Sliškovič Ivan (CRO)		1991	2013 - 2015	2
Snedič Alojz	D	1941	1961 - 1970	8
Stefanović Rastko (SRB)		1971	1995 - 2002	7
Stojanović Aleksandar (SRB)		1983	2006 - 2008	2
Stopar Urban	D	1984	2003 - 2004	1
Strašek Boštjan	D	1969	1985 - 1996	11
Suholežnik Matic	D	1995	2014 - 2017	2
Sulić Renato (CRO)		1979	2006 - 2009	3
Šafarič Alojz		1944	1968 - 1971	3
Šafarič Robi	D	1970	1988 - 2000	12
Šantl Robi	D	1979	1996 - 2001	2
Ščurek Iztok		1958	1976 - 1986	9
Ščurek Luka	D	1984	2008 - 2009	1
Šerbec Uroš		1968	1991 - 2002	11
Šeško Miran	D	1965	1983 - 1990	4
Šeško Srečko	D	1961	1979 - 1981	2
Šimon Roman		1974	1996 - 1997	1
Škof Gorazd		1977	2004 - 2008	4
Škrbić Dragan (SRB)		1968	1998 - 2000	2
Špiler David		1983	2006 - 2009	3
Špoljarić Denis (CRO)		1979	2006 - 2007	1
Štochl Richard (SVK)		1975	2009 - 2010	1
Štruc Klemen	D	1981	2002 - 2005	3
Tarle Ivica (CRO)		1966	1987 - 1988	1
Telič Andrej	D	1946	1963 - 1972	8
Terzić Mirsad (BIH)		1983	2008 - 2009	1
Tiselj Tone	D	1961	1979 - 1984	5
Tome Boštjan	D	1971	1990 - 1991	1
Tomić Milovan (BIH)		1952	1977 - 1986	9
Tomšič Tomaž		1972	1991 - 2003	12
Toplak Mišo	D	1960	1977 - 1989	7
Torlo Mustafa (BIH)		1969	2000 - 2001	1
Toskić Alem (SRB)		1982	2007 - 2013	6
Trbojevič Daniel	D	1977	1995 - 1996	1
Trbovc Edi		1953	1974 - 1975	1
Trivundža Srđan (BIH)		1981	2007 - 2008	1
Vešligaj Željko	D	1971	1989 - 1992	2
Vodišek Boris	D	1987	2008 - 2009	1

Vojkovič Igor		1950	1973 - 1975	2
Vugrinec Renato		1975	1995 - 2010	10
Vukoje Vlado (CRO)		1952	1976 - 1980	4
Wirth Herman	D	1960	1980 - 1981	1
Zalokar Boris	D	1950	1971 - 1973	2
Zarabec Miha		1991	2014 - 2017	3
Zelenović Nemanja (SRB)		1990	2011 - 2015	4
Zorko Zdenko (CRO)		1950	1976 - 1979	2
Zorman Uroš		1980	2004 - 2010	3
Zupanc Darko		1959	1976 - 1985	5
Žabić Igor	D	1992	2011- 2016	5
Žuran Rok		1987	2011 - 2015	4
Žvižej Luka	D	1980	2000 - 2017	10

Do vključno sezone 2016/17

